

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ
ФАКУЛЬТЕТ СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА
КАФЕДРА МАЙСТЕРНОСТІ АКТОРА

МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

**Створення та втілення сценічного образу Мартиріо у виставі
«Дім Бернарди Альби»**

Виконала:

Магістр 2 курсу, групи 1ТМ
напряму підготовки (спеціальності)

сценічного мистецтва

Бурч Софія Дмитрівна

Науковий керівник:

Бугайова Вікторія Олександрівна

Харків 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I «Дослідження літературно художнього джерела Федеріко Гарсія Лорки «Дім Бернарди Альби»	
1.1. Біографія та творчий шлях автора –Ф.Г. Лорки.....	4
1.2. Історія написання та художнє втілення твору «Дім Бернарди Альби».....	6
1.3. Опис основних подій згідно розвитку сюжету.....	7
РОЗДІЛ II «Методика роботи над сценічним образом»	
2.1.Аналіз образу Мартирію	8
2.2. Головні персонажі та їх взаємовідносини.....	9
2.3. Робота над характером та характерністю.....	12
2.4. Надзавдання та наскрізна дія ролі.....	13
РОЗДІЛ III «Сценічне втілення образу Мартиріюі»	
3.1. Становлення образу за допомогою виразних засобів.....	13
3.2. Костюм, грим та реквізит	14
ВИСНОВКИ.....	15
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	16
ДОДАТКИ.....	17

ВСТУП

Федеріко Гарсія Лорка, видатний мислитель, поет і драматург Іспанії 20-х–30-х років ХХ століття, відомий своїми сміливими соціально-політичними поглядами та активною боротьбою за справедливість. У своїх творах він неодноразово звертався до тем, які викривали несправедливість і дискримінацію, що панували в тогочасному суспільстві. У часи, коли гетеронормативність і патріархальні цінності глибоко вкоренилися, а свобода слова зазнавала суворих обмежень, Лорка виступав голосом прогресу. Його позиція стала особливо небезпечною в період громадянської війни в Іспанії, коли націоналістичні сили переслідували прогресивних інтелектуалів.

Саме в цьому контексті Федеріко Гарсія Лорка створив "Будинок Бернарди Альби" — драму, яка стала символом його боротьби з соціальною несправедливістю та реакцією на політичний тиск. У цій п'єсі Лорка майстерно поєднав глибокий психологічний аналіз із соціальною критикою, відображаючи важливі аспекти життя жінок у жорстких умовах диктату та морального пригнічення. Через складні образи й насичену символіку автор піднімає актуальні теми того часу, такі як боротьба за свободу, права жінок та тягар традиційного суспільного укладу.

У рамках постановки цієї драми я отримала роль Мартирію — середньої доньки Бернарди Альби, яка має складний і трагічний характер. Її хворобливість і фізична вада, зокрема горбатість, стають символами внутрішнього страждання та відображають конфлікт між особистими бажаннями та суворими реаліями, які накладає на героїню її середовище. Робота над образом Мартирію стала для мене глибоким досвідом, адже вона вимагає не лише технічного опрацювання, але й глибокого психологічного занурення.

Режисером постановки виступив Андрій Сергійович Лебідь, чия підтримка та художнє бачення дозволили розкрити багатогранність драматургії Лорки. Разом із творчою командою ми прагнули передати ідеї автора та створити спектакль, який би не лише торкався глядацьких сердець, але й спонукав до роздумів над актуальними проблемами суспільства.

РОЗДІЛ I

«Дослідження літературно художнього джерела Федеріко Гарсія Лорки «Дім Бернарди Альби»

1.1 Біографія та творчий шлях Федеріко Гарсія Лорки

Федеріко Гарсія Лорка (5 червня 1898 р., Фуентевакерос – 9 серпня 1936 р., Віснар, поблизу Гранади) — видатний іспанський поет, драматург та діяч культури, чия творчість стала яскравим відображенням духу Андалузії та модерністських тенденцій початку ХХ століття.

Народився у заможній родині: його батько був орендатором, а мати — шкільною вчителькою. Культура Андалузії, з її традиціями, легендами, піснями та святами, мала вирішальний вплив на формування поетичного світосприйняття Лорки. Музичні таланти родини теж сприяли його творчому розвитку: дід Лорки організовував сільські свята, бабуся була відомою декламаторкою, а батько чудово грав на гітарі.

Свою освіту Лорка здобував у приватній школі в селі Аскероса, а згодом, після переїзду сім'ї до Гранади в 1909 році, навчався у Школі Святого Серця Ісусового. У 1914 році він вступив до Гранадського університету, де вивчав літературу, філософію та право. Саме в цей період почав формуватися його поетичний стиль. Перші вірші, створені під впливом улюблених поетів, таких як Рубен Даріо та Антоніо Мачадо, датуються 1915 роком.

У 1918 році вийшла перша книга Лорки — "Враження і пейзажі", збірка прозових нарисів про подорожі Іспанією. Згодом, переїхавши до Мадрида, він проживав у Студентській резиденції, яка стала осередком його літературної діяльності. Тут народилися його перші драматичні твори, зокрема романтична

п'єса-казка "Метеликові чари" (1920), а також дебютна поетична збірка "Книга віршів" (1921), де поет експериментував з різними жанрами та ритмами.

Справжнього визнання Лорка досяг завдяки збіркам "Поема про канте хондо" (1931) та "Циганське романсеро" (1928), у яких він майстерно поєднав іспанський фольклор із модерністськими мотивами. Його драми, зокрема "Криваве весілля", "Йєрма" та "Дім Бернарди Альби", утворюють своєрідну трилогію, присвячену трагічній долі жінки. Ці твори, що балансують між поетичністю і жорсткою реальністю, стали визначними у світовій драматургії.

Лорка також був натхненним організатором культурних проєктів, таких як пересувний університетський театр "Ла Баррака", що популяризував іспанську класику серед сільського населення. Його п'єси та вірші, з їхньою емоційною глибиною, драматизмом і соціальною гостротою, зробили Лорку голосом епохи.

Однак творчий шлях Лорки був трагічно обірваний у 1936 році. У розпал громадянської війни він став жертвою фашистського терору. Розстріл неподалік від Гранади зробив його символом боротьби за свободу слова та мистецтва. Лише після смерті Франко ім'я Лорки повернулося до культурного простору Іспанії.

Творчість Федеріко Гарсія Лорки залишила незгладимий слід у літературі, а його спадщина й досі надихає митців у всьому світі. В Україні його твори перекладали такі майстри слова, як Дмитро Павличко, Іван Драч, Микола Лукаш та інші, а його драми ставили в театрах багатьох міст.

1.2. Історія написання та художнє втілення твору

Федеріко Гарсія Лорка написав п'єсу "Дім Бернарди Альби" у 1936 році, яка стала останнім його драматичним твором перед трагічною загибеллю того ж року.

Ідея створення п'єси виникла внаслідок спостережень Лорки за соціальними проблемами Іспанії, зокрема, дискримінацією жінок, домінуванням патріархальних норм і обмеженням свободи особистості. Ці теми відображали тогочасний суспільний і політичний контекст, позначений громадянською війною. Лорка, будучи прогресивним митцем, відчував тиск націоналістичних сил, які розцінювали його ідеї як небезпечні.

Замисел п'єси зародився під час подорожі Андалусією, де Лорка спостерігав, як дівчата після одруження залишали свої родини, щоб створити власні домівки. Враження від традиційної ролі жінок у цьому регіоні надихнули його на створення драматичної розповіді. Значний вплив на задум твору також справила зустріч з молодою актрисою Марією Хосефою Лінарес Рошер, яка поділилася ідеями щодо жіночих взаємин, що стало важливим поштовхом для написання п'єси.

П'єса була створена протягом кількох тижнів під час перебування Лорки в районі Ла-Лагуна між Севільєю та Малагою. У цьому творі автор віддає данину жінкам, замкненим у традиційних ролях, які стали заручницями соціальних, моральних і релігійних обмежень. "Дім Бернарди Альби" також гостро критикує патріархальні норми та гетеронормативність, демонструючи глибоке занурення Лорки у соціальні й політичні проблеми Іспанії 1930-х років. Цей твір завершує творчий шлях драматурга, водночас зберігаючи його тематику боротьби за свободу й гідність.

1.3 Опис основних подій згідно розвитку сюжету.

Фабула п'єси Лорки "Дім Бернарди Альби" розгортається у невеликому іспанському селищі, де живе горда і деспотична Бернарда разом зі своїми п'ятьма доньками. Після смерті другого чоловіка Антоніо Марії Бенавідеса, який залишає більшу частину спадщини старшій дочці Ангустіас, Бернарда оголошує восьмирічний траур. Це рішення, засноване на гордості та бажанні захистити репутацію родини, стає вирішальним для подальших подій у п'єсі. Восьмирічний траур символізує повну ізоляцію: доньки Бернарди не мають права залишати дім, спілкуватися із зовнішнім світом або навіть дивитися у вікна.

Ангустіас, старша донька, отримує велику спадщину, яка робить її привабливою для місцевого залицяльника Пеппе Римлянина. Однак ця новина викликає заздрість і напруження у сім'ї, адже інші доньки Бернарди позбавлені можливості мати щасливе життя через суворі обмеження матері. Молодші сестри, зокрема Адела і Мартиріо, також закохуються в Пеппе, що лише поглиблює конфлікти.

Бернарда, засліплена власними принципами, не звертає уваги на розбрат між доньками та натяки служниці Понсії про те, що в домі назріває буря. Понсія намагається поговорити з Аделою і застерегти її від необачних вчинків, але марно. Адела, зачарована Пеппе, вступає з ним у таємний роман, і ця пристрасть стає ключовим рушієм розвитку п'єси. Мартиріо, дізнавшись про зв'язок сестри, намагається контролювати ситуацію, але ревності перемагають. Вона починає стежити за Аделою, прагнучи викрити її перед родиною.

Кульмінацією стає момент, коли Мартиріо застає Аделу разом із Пеппе в хліві. Між сестрами спалахує сварка, яка закінчується втручанням Бернарди. У люті Бернарда намагається застрелити Пеппе, але стріляє повз. Ситуація виходить з-під контролю, і Мартиріо повідомляє Аделі, що Бернарда вбила Пеппе. Ця брехня стає для Адели фатальною: охоплена відчаєм, вона йде до своєї кімнати і вішається.

Фінал п'єси пронизаний трагічним символізмом. Бернарда, намагаючись врятувати репутацію родини, наказує переодягнути Аделу і заявляє, що вона

померла невинною. Цей акт є кульмінацією її гордині, що не дозволяє їй прийняти правду. Бернарда залишається сліпою до власної відповідальності за трагедію, яка відбулася в її домі, закриваючи очі на страждання і жертви своїх доньок.

П'єса демонструє, як надмірна гордість, деспотизм і неприйняття любові та свободи стають причиною руйнування родини, залишаючи за собою лише біль, смуток і невимовну трагедію.

РОЗДІЛ II

Методика роботи над сценічним образом

2.1. Аналіз образу Мартирію

Образ Мартирію, доньки Бернарди Альби, є надзвичайно багатим, сповненим внутрішніх конфліктів і складнощів, які формують її характер. Це образ жінки, яка бореться з власною самотністю, невпевненістю та потайними бажаннями. В її особистості віддзеркалюються патріархальні рамки суспільства, диктатура матері та її власні невирішені комплекси. Робота над цим способом вимагала від мене не тільки аналіз тексту, але й глибокого занурення в психологічний стан героїні, щоб відтворити її внутрішній світ.

Мартирію народилася в складних умовах, у сім'ї, де любов і підтримка були рідкісними явищами. Її дитинство пройшло під тягарем материнських докорів і . Бернарда, її мати, вважала Мартирію найслабшою серед дочок, і ця думка закарбувалася в її свідомості. Постійні хвороби в дитинстві, фізична слабкість і труднощі спілкування з іншими членами створили в сім'ї відчуття неповноцінності.

Її фізичні риси — блідість шкіри, худорляве тіло — стали символом її внутрішнього стану: незахищеності, відчуженості та вразливості. Вона

постійно шукала схвалення, але не отримувала його. Це підкріпило її закритість і пошкодження до самопожертви.

Головний внутрішній конфлікт героїні відбувається в її прагненні до любові, щастя і визнання, що ніколи не були їй доступними. Вона живе у світі, де фізична краса є однією з основних цінностей, а вона не відповідає цим стандартам. Ваша невпевненість і страх відкидання переростають у глибоку заздрість до сестер, особливо до Адели, яка є молодшою, гарнішою і впевненішою.

Її любов до Пеппе Римлянина стає кульмінацією цього конфлікту. Вона не може висловити почуття через страх і сором. З одного боку, вона мріє про кохання, а з іншого — глибоко переконана, що не варта його. Конфлікт перетворює її любов на ревності, які, зрештою, руйнують сімейні відносини та призводять до трагедії.

Через рухи та поставу я намагалась передати її внутрішню невпевненість. У спілкуванні з іншими вона уникає прямого зорового контакту, що підкреслює її страх бути засудженим

Мартиріо говорити тихо, невпевнено, з довгими паузами, ніби кожне слово для неї — це виклик. Але в моменти емоційного вибуху її голос змінюється, набуваючи істеричних ноток, які демонструють її пригнічений гнів і біль.

Щоденник персонажа: Я вела щоденник від імені Мартиріо, де описував її переживання, страхи, думки про сестер і Пеппе. Це допомогло мені не тільки зрозуміти її характер, але й увійти в стан, у якому перебувала героїня.

Мартиріо — це образ, який викликає співчуття і розуміння. Вона є дзеркалом жорстокості і пригноблення, які є у суспільстві. Моя головна мета полягала в тому, щоб через Мартиріо показати, як внутрішні страхи, суспільні обмеження і нерозділена любов можуть зруйнувати особистість.

2.2 Головні персонажі та їх взаємовідносини

П'єса Федеріко Гарсія Лорки «Дім Бернарди Альби» розкриває складні взаємовідносини між персонажами, підкреслюючи соціальні, психологічні й

гендерні конфлікти. Основою сюжету є взаємини жінок, обмежених жорсткими патріархальними нормами, що панують у будинку Бернарди Альби.

Персонажі та їх характеристика:

1. Бернарда Альба

- Головна героїня, вдова і мати п'яťох дочок. Вона є символом жорстокого патріархального авторитету, який тисне на всіх членів родини.

- Її головна мета — зберегти честь сім'ї, що змушує її придушувати почуття й свободу своїх дочок.

- У відносинах з іншими вона холодна, владна і безкомпромісна.

2. Марія Хосефа

- Мати Бернарди, стара жінка, яку донька тримає під замком через її "безумство".

- Вона є символом прагнення до свободи, що контрастує з суворістю Бернарди.

- Її мрії про шлюб і втечу висміюються іншими, але вони виражають бажання звільнитися від ув'язнення.

3. Ангустіас

- Старша дочка Бернарди, спадкоємиця великого багатства від покійного батька.

- Через її придане вона заручена з Пепе Римлянином, хоча її фізична слабкість і відсутність краси роблять її непривабливою.

- Вона часто конфліктує з сестрами через свою перевагу.

4. Магдалена

- Друга дочка, глибоко розчарована в житті через обмеження, накладені матір'ю.

- Вона найбільш критична до Бернарди та втілює протест проти патріархального порядку.

5. Амелія

- Третя дочка, м'якша й менш помітна за інших.

- Вона підтримує родину, але уникає відкритого протистояння.

6. Мартірію

- Четверта дочка, фізично квола, проте сповнена внутрішньої напруги.
- Вона закохана в Пепе Римлянина, що призводить до конфлікту з Ангустіас.
- Її образ уособлює пригнічені бажання й ревності.

7. Адела

- Молодша дочка, яка найбільше прагне свободи.
- Вона має таємні стосунки з Пепе Римлянином і стає жертвою своїх почуттів.
- Її відкритий бунт проти Бернарди завершується трагічно.

8. Понсія

- Служниця в домі Бернарди, яка має складні відносини з господинею.
- Вона критикує Бернарду за її суворість і є свідком страждань дочок.
- Понсія втілює народну мудрість і соціальну критику.

9. Пепе Римлянин (невидимий персонаж)

- Єдиний чоловічий образ, який відіграє ключову роль у конфліктах між сестрами.
- Його присутність як нареченого Ангустії й коханця Аделі створює напругу й руйнує гармонію в домі.

Взаємовідносини персонажів:

- Материнська влада: Бернарда домінує над усіма, використовуючи страх і контроль. Її прагнення захистити честь родини призводить до конфліктів.
- Сестринські стосунки: Між дочками панує ревності, суперництво та приховані образи, які загострюються через Пепе.
- Суспільний контроль: Взаємовідносини також формуються під впливом соціальних норм і громадської думки, які втілюються в словах Бернарди й інших.

Трагедія п'єси полягає в тому, що всі персонажі, попри свої прагнення, залишаються жертвами жорстокої системи, що не дозволяє їм досягти справжньої свободи чи щастя.

2.3. Робота над характером та характерністю.

У перекладі з грецької «характер» означає «прикмета». Справді, характер можна застосувати як сукупність особливих прикмет, які формуються у людини під впливом життя в суспільстві. Це внутрішня сутність особистості, індивідуальний склад думок і почуттів, а також стійкі риси, що проявляються в поведінці, спілкуванні та діяльності. Характер виявляється через характерність, тобто зовнішню форму його прояву. Саме через дії розкривається внутрішній світ людини, її переживання та цінності.

Головне завдання при створенні форми персонажа — додаток його характеру, знайти «зерно», тобто основу світогляду, світовідчуття і емоційну сутність. Адже саме характер дії вчинки та дії персонажа.

Моя героїня за характером почуття, уперта, злопам'ятна, ревнива і уїдлива. Якщо говорити про її характер (зовнішній прояв і поведінку), слід відзначити помітну фізичну особливість: Мартиріо має горб. Це впливає на її постановку — нахил корпусу, особливе положення голови, напружені плечі та передпліччя, важку ходу. Через біль у шиї вона часто нахиляє голову вниз і трохи вліво, дивлячись з-під лоба. У неї є звичка жувати язик, коли вона занурюється в роздуми. У такому моменті напружується щілина, яка висувається вперед, підкреслюючи асиметрію обличчя

Завдяки цим аспектам зовнішньої характерності Мартиріо рухається темпо-ритмічно: різко, але важко, із уповільненістю, яка змінюється напруженою різкістю в моменті емоційних сплесків.

Виходячи з цього, я визначила зерно форми Мартиріо — кажан під сонцем.

2.4. Надзавдання та наскрізна дія ролі.

Найважливішим етапом у роботі над роллю є визначення надзавдання та наскрізної дії. Давайте докладніше розглянемо ці поняття.

Надзавдання — це головна життєва мета героя, його найсильніше бажання, яке впливає на всі його вчинки як у житті, так і в межах п'єси. У кожної людини є своя мета, свій життєвий орієнтир, без якого вона не може існувати. Ця мета може бути як величною, так і дріб'язковою, прекрасною або жахливою, але вона завжди є рушійною силою. Надзавдання ролі повинне надихати виконавця та спрямовувати його дії. Актор, навіть граючи правильно і точно, не зможе викликати емоційного відгуку у глядача, якщо не розкриє надзавдання. Лише воно здатне зробити його гру живою та насиченою.

Наскрізна дія — це шлях, яким рухається герой протягом вистави, щоб досягти свого надзавдання. Вона спрямовує всі вчинки персонажа до конкретної мети, пов'язуючи окремі епізоди в єдине ціле. Без наскрізної дії роль розпадається на окремі, не пов'язані між собою моменти. Наскрізна дія будується з великих завдань, які, у свою чергу, складаються з дрібніших і виконуються часто на підсвідомому рівні.

Надзавдання мого персонажа — прагнення відчувати себе повноцінною людиною.

Наскрізна дія Мартиріо:

- Намагання привернути увагу Пепе.
- Відторгнення жалості до себе з боку оточуючих
- Показове засудження вчинків Адели.

РОЗДІЛ III

Сценічне втілення образу Анни, 20 років

3.1. Становлення образу за допомогою виразних засобів.

Максимальний вплив на свідомість глядача досягається завдяки майстерному використанню засобів виразності. До них належать: живе слово, музика, світло, звук, художньо-декоративне оформлення, символіка і колір, рух і пластика, а також дії виконавців. Створення цілісного, естетичного та емоційно насиченого дійства залежить від вмілого поєднання та логічного використання цих елементів.

Аналіз виразних засобів, які я використовую для створення образу своєї героїні, наведено у попередніх темах.

Якщо говорити про музику, художнє оформлення, світло, колір і символіку, то центральне місце тут займає тематика трауру та жорсткої консервативності. Події розгортаються після смерті батька, коли в домі оголошено восьмирічний траур. Усі зазначені виразні засоби підпорядковуються саме цій ключовій події. Чорний колір в костюмах героїнь і декораціях уособлює смерть, тугу та скорботу, а білий виступає символом удаваної чистоти та суворой, навіть тиранічної стриманості в почуттях, яка зрештою й призводить до трагедії. Дійство починається і завершується смертю. Її постійна присутність відчувається з самого початку – в голосах, рухах і думках героїнь, що поступово нарощують напругу, наближаючи фінал.

3.2. Костюм та реквізит.

Протягом всієї вистави, костюм моєї героїні не змінювався та повністю відповідав статусу «скорботної дочки» з висококультурним вихованням:

- Чорна сукня до голені.
- Взуття- чорні на маленькому каблучку.
- Прикраси –відсутні.
- Аксесуари –чорна поминальна хустка.
- Зачіска –волосся зібране в пучок, в фінльній сцені- рокуйовджене.
- Макіяж –відсутній.

Зовнішній вигляд для Мартиріо має значення, вона часто дивиться у дзеркало, намагаючись приділити увагу своїм вирашним , на її думку , частинам тіла та обличчя, але підсвідомо вона ненавидить своє тіло.

Реквізит:

- Бокал з водою – на початку 3ої дії

Грим виконувала по схемі хворобливого обличчя з елементами расового гриму

- Тон- блідий
- Скульптор тіней- блідо коричневий
- Брови – темна охра+коричневий
- Губи- тонкі, сухі, знебарвленні
- Очі підведені темно-коричневим, тіні блідоруді, під очима хворобливі тіні

Отже, усі зовнішні ознаки такі як: костюм, реквізит тощо, співвідносяться із внутрішнім світом і формують цілісний образ.

ВИСНОВКИ

Завершуючи своє дослідження, можу стверджувати, що п'єса «Дім Бернарди Альби» завжди залишається актуальною, у ній розглянуті проблеми, які були як в роки життя автора, так і в сьогоденні . Втрата сімейних цінностей, духовне каліцтво, жага до волі за будь-яку ціну та не реалізована жіноча сексуальна енергетика – саме цим наповнений увесь текст п'єси. Тому її досі раді бачити на сценах багатьох театрів, та окрім цього важливим фактором є те, що сюжетні дії персонажів міцно тримають увагу глядачів від початку і до самого фіналу., Підсумовуючи конкретно свою роботу над створенням та втіленням сценічного образу, хочу зазначити, що в ході пошуків, дослідів за методикою реалістичного-психологічного напрямку, усі етапи підготовки були пройдені та використані на практиці.

Спосіб мислення мого персонажу, логіка поведінки та внутрішні монологи, які я спробувала відтворити, допомогли зрозуміти почуття героїні, наміри та дії.

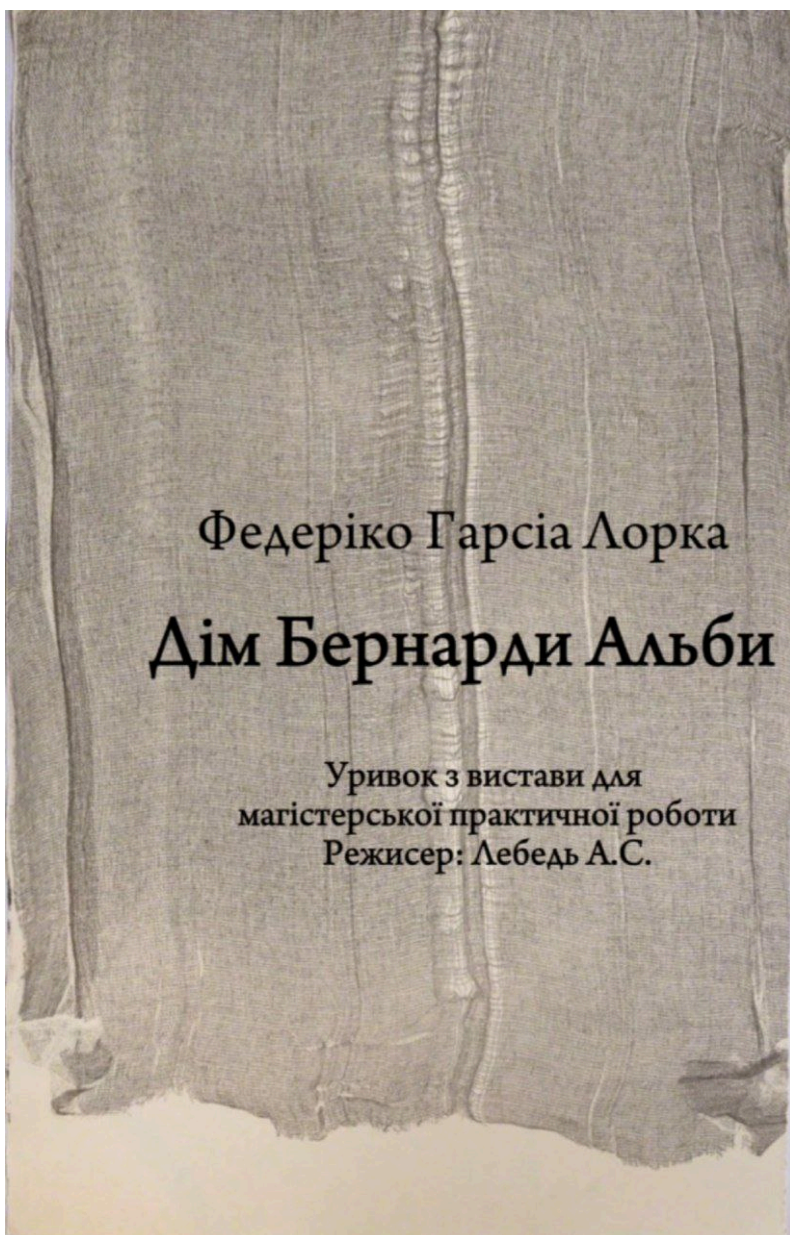
Отже, уся робота, яка була проведена для втілення образу, включала в себе глибинний аналіз подій, фактів, конфліктів і ідей, визначення надзавдання ролі, її наскрізної дії, жанру, темпоритму, пошук «зерна» ролі, характеру, характерності, пристосувань тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Інтернет ресурс
<https://dovidka.biz.ua/dim-bernardy-alby-skorochoeno-ta-analiz-pesi> рецензії до п'єси
2. Інтернет ресурс
<https://uahistory.co/pidruchniki/kadobyanska-world-literature-11-class-2019-standard-level/42.php> життя та творчість автора
3. Інтернет ресурс:
<https://ua-referat.com/uploaded/harakter-ta-harakternistie-aktora/index1.html> - Характер та характерність.
4. Інтернет ресурс:
https://uk.wikipedia.org/wiki/8_%D0%B6%D1%96%D0%BD%D0%BE%D0%BA –

ДОДАТКИ

1. Афіша

2. Сценічне втілення

3. Кадри з практичної відео роботи

